

ROZSUDEK SOUDNÍHO DVORA (prvního senátu)

18. prosince 2007*

Ve věci C-202/06 P,

jejímž předmětem je kasační opravný prostředek na základě článku 56 statutu Soudního dvora, podaný dne 3. května 2006,

Cementbouw Handel & Industrie BV, zastoupená W. Knibbelerem, O. Brouwerem a P. Kreijgerem, advocaten,

účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek (navrhovatelka),

příčemž další účastníci řízení je:

Komise Evropských společenství, zastoupená E. Gippini Fournierem, A. Nijenhuisem a A. Whelanem, jako zmocněnci, s adresou pro účely doručování v Lucemburku,

žalovaná v prvním stupni,

* Jednací jazyk: angličtina.

SOUDNÍ DVŮR (první senát),

ve složení P. Jann (zpravodaj), předseda senátu, A. Tizzano, A. Borg Barthet, M. Ilešič a E. Levits, soudci,

generální advokátka: J. Kokott,
vedoucí soudní kanceláře: M. Ferreira, vrchní rada,

s přihlédnutím k písemné části řízení a po jednání konaném dne 22. března 2007,

po vyslechnutí stanoviska generální advokátky na jednání konaném dne 26. dubna 2007,

vydává tento

Rozsudek

- 1 Svým kasačním opravným prostředkem se Cementbouw Handel & Industrie BV domáhá zrušení rozsudku Soudu prvního stupně Evropských společenství ze dne 23. února 2006, Cementbouw Handel & Industrie v. Komise (T-282/02, Sb. rozh. s. II-319, dále jen „napadený rozsudek“), kterým Soud zamítl její žalobu směřující ke zrušení rozhodnutí Komise 2003/756/ES ze dne 26. června 2002 prohlašující spojení za slučitelné se společným trhem a Dohodou o EHP (věc COMP/M.2650 – Haniel/Cementbouw/JV [CVK]) (Úř. věst. 2003, L 282, s. 1, a oprava Úř. věst. 2003, L 285, s. 52, dále jen „sporné rozhodnutí“).

Právní rámec

- 2 Nařízení Rady (EHS) č. 4064/89 ze dne 21. prosince 1989 o kontrole spojování podniků (Úř. věst. L 395, s. 1, a oprava Úř. věst. 1990, L 257, s. 13; Zvl. vyd. 08/01, s. 31), ve znění nařízení Rady (ES) č. 1310/97 ze dne 30. června 1997 (Úř. věst. L 180, s. 1; Zvl. vyd. 08/01, s. 104; dále jen „nařízení č. 4064/89“) vymezuje oblast svojí věcné působnosti v čl. odst. 1 takto:

„[...] toto nařízení se vztahuje na všechna spojení mající význam pro celé Společenství ve smyslu odstavců 2 a 3.“

- 3 Článek 3 odst. 1 písm. b) nařízení č. 4064/89 vymezuje pojem „spojení“ jako vztahující se mimo jiné k případu, kdy jeden nebo více podniků získají buď nákupem cenných papírů, nebo majetku, smluvně, nebo jiným způsobem přímou, nebo nepřímou kontrolu nad jedním nebo více jinými podniky, ať celými, nebo jejich částmi.
- 4 Aby spojení mělo význam pro celé Společenství, musí celkový celosvětový obrat dotyčných podniků, jakož i jejich celkový obrat v rámci celého Evropského společenství, překročit určité prahové hodnoty vyjádřené obratem, stanovené v čl. 1 odst. 2 a 3 nařízení č. 4064/89. Článek 5 tohoto nařízení upřesňuje způsob výpočtu uvedených prahových hodnot.
- 5 Spojení s významem pro celé Společenství uvedená v tomto nařízení musí být oznámena Komisi Evropských společenství. V tomto ohledu čl. 4 odst. 1 nařízení

č. 4064/89 upřesňuje, že k oznámení musí dojít „nejdéle do jednoho týdne po uzavření příslušné dohody nebo po oznámení veřejného návrhu smlouvy o koupi akcií, či po získání kontrolní účasti“.

- 6 Článek 7 uvedeného nařízení stanoví, že taková spojení nemohou být uskutečněna ani před jejich oznámením, ani před jejich prohlášením za slučitelné se společným trhem prostřednictvím rozhodnutí.
- 7 Podle čl. 6 odst. 1 první věty nařízení č. 4064/89 „Komise přezkoumá oznámení, jakmile ho obdrží“. V souladu s čl. 6 odst. 1 písm. c), pokud Komise zjistí, že oznámené spojení má význam pro celé Společenství a vyvolává vážné pochybnosti o své slučitelnosti se společným trhem, rozhodne o zahájení formálního kontrolního řízení.
- 8 V tomto ohledu čl. 8 odst. 1 až 4 nařízení č. 4064/89 uděluje Komisi následující rozhodovací pravomoci:

„1. [...]

2. Jestliže Komise zjistí, že v návaznosti na změnu provedenou dotčenými soutěžiteli oznámené spojení splňuje kritérium stanovené v čl. 2 odst. 2 [...] vydá rozhodnutí prohlašující toto spojení za slučitelné se společným trhem.

Komise může ke svému rozhodnutí připojit podmínky a povinnosti s cílem zajistit, aby dotčené podniky splnily závazky učiněné vůči Komisi za účelem zajištění slučitelnosti daného spojení se společným trhem. [...]

3. [...]

4. Jestliže spojení již bylo provedeno, může Komise [...] požadovat rozdělení spojených podniků nebo jejich kapitálu nebo ukončení společné kontroly, nebo jiná vhodná opatření k obnovení podmínek účinné hospodářské soutěže.“

- 9 Podle čl. 10 odst. 1 nařízení č. 4064/89 musí být rozhodnutí zahájit formální kontrolní řízení přijato, s výjimkou nepoužitelnou v projednávané věci, nejdéle ve lhůtě jednoho měsíce ode dne následujícího po dni přijetí oznámení. Podle čl. 10 odst. 2 a 3 uvedeného nařízení musejí být rozhodnutí o slučitelnosti či neslučitelnosti spojení se společným trhem přijata, kromě výjimečných případů, nejdéle do čtyř měsíců ode dne zahájení řízení. Podle odstavce 6 téhož článku, pokud Komise nepřijme rozhodnutí v uvedených lhůtách, má se za to, že spojení je slučitelné se společným trhem.
- 10 Vymezení příslušnosti v oblasti kontroly spojování podniků je stanoveno v čl. 21 odst. 1 a 2 nařízení č. 4064/89 takto:

„1. Komise má výhradní právo přijímat rozhodnutí podle tohoto nařízení s tím, že tato rozhodnutí jsou přezkoumatelná Soudním dvorem.

2. Žádný členský stát nesmí použít své vnitrostátní právní předpisy upravující hospodářskou soutěž na jakákoliv spojení mající význam pro celé Společenství.“

- 11 Dvacátý devátý bod odůvodnění nařízení č. 4064/89 upřesňuje, že „spojení neuvedená v tomto nařízení spadají v zásadě pod pravomoc členských států“.

Skutečnosti předcházející sporu

- 12 Skutková zjištění Soudu uvedená v bodech 1 až 15, jakož i 295 až 298 napadeného rozsudku umožňují shrnout skutečnosti předcházející sporu následujícím způsobem.
- 13 Před uskutečněním spojení Coöperatieve Verkoop- en Produktievereniging van Kalkzandsteenproducenten (dále jen „CVK“), družstvo založené podle nizozemského práva, seskupovalo jedenáct nizozemských výrobců vápenopískových cihel. Z těchto jedenácti členů bylo pět dceřinými společnostmi německého podniku Franz Haniel & Cie GmbH (dále jen „Haniel“), tři dceřinými společnostmi navrhovatelky a dvě dceřinými společnostmi německého podniku RAG AG (dále jen „RAG“). Jedenáctý podnik byl společným vlastnictvím Haniel, navrhovatelky a RAG (bod 5 napadeného rozsudku).
- 14 Nederlandse Mededingingsautoriteit (nizozemský orgán pro hospodářskou soutěž, dále jen „NMa“) obdržel v průběhu roku 1998 oznámení o návrhu spojení, jímž CVK

zamýšlela převzít kontrolu nad svými členskými podniky. Kontrola měla být převedena uzavřením smlouvy o společném postupu a změnou stanov CVK. NMa dne 20. října 1998 navrhované spojení povolil (bod 6 napadeného rozsudku).

- 15 Před uskutečněním tohoto spojení se RAG rozhodla prodat Haniel a navrhovatelce podíly, které vlastnila v členských podnicích CVK. V průběhu měsíce března roku 1999 účastníci spojení ohlásili své záměry NMa. NMa jim dopisem ze dne 26. března 1999 sdělil, že uvažovaný převod není spojením ve smyslu nizozemských právních předpisů, jestliže se spojení povolené rozhodnutím ze dne 20. října 1998 uskuteční nejpozději v okamžiku uvedeného převodu (bod 7 napadeného rozsudku).
- 16 Dne 9. srpna 1999 CVK a její členské podniky uzavřely několik transakcí. Jednak uzavřely smlouvu o společném postupu uvedenou v bodě 14 tohoto rozsudku a stanovy CVK byly změněny tak, aby se zohlednila ustanovení uvedené smlouvy (dále jen „první skupina transakcí“). Krom toho RAG převedla účastnické podíly, které vlastnila ve třech členských podnicích CVK, na Haniel a navrhovatelku (dále jen „transakce RAG“), které mimoto uzavřely smlouvu o spolupráci upravující jejich spolupráci v rámci CVK (dále jen „druhá skupina transakcí“) (bod 8 napadeného rozsudku).
- 17 Komise, která se o transakcích uzavřených dne 9. srpna 1999 dozvěděla u příležitosti šetření jiných dvou spojení oznámených společnostmi Haniel, sdělila navrhovatelce a ostatním zúčastněným podnikům dopisem ze dne 22. října 2001, že spojení jí musí být oznámeno. Dne 24. ledna 2002 Haniel a navrhovatelka oznámily spojení podle článku 4 nařízení č. 4064/89 (body 9 a 10 napadeného rozsudku).

- 18 Dne 25. února 2002 Komise zahájila formální kontrolní řízení uvedené v čl. 6 odst. 1 písm. c) nařízení č. 4064/89 (bod 11 napadeného rozsudku).
- 19 Po zaslání oznámení námitek a vyslechnutí dotčených účastnic Komise předložily Haniel a navrhovatelka dne 28. května 2002 první návrh závazků. Ten předpokládal, že Haniel a navrhovatelka ukončí svoji smlouvu o spolupráci a prodají třetí nezávislé osobě účastnické podíly, jež získaly v průběhu roku 1999 od RAG. Komise měla za to, že tento návrh nedostačoval pro vyvrácení pochybností ohledně hospodářské soutěže na relevantním trhu (body 12, 14 a 295 napadeného rozsudku).
- 20 Haniel a navrhovatelka tedy dne 5. června 2002 navrhly konečné závazky, kterými se navíc zavázaly ke zrušení smlouvy o společném postupu, zrušení změn učiněných ve stanovách CVK a zrušení CVK (body 14, 15 a 298 napadeného rozsudku).
- 21 Dne 26. června 2002 přijala Komise napadené rozhodnutí, v němž shledala, že spojení sestávající ze první a druhé skupiny transakcí je slučitelné se společným trhem, jestliže Haniel a navrhovatelka splní závazky uvedené v daném rozhodnutí. Ty zahrnovaly zejména zrušení CVK (bod 15 napadeného rozsudku).

Řízení před Soudem a napadený rozsudek

- 22 Návrhem došlým kanceláři Soudu dne 11. září 2002 a zapsaným do rejstříku pod číslem T-282/02 podala navrhovatelka žalobu na neplatnost sporného rozhodnutí.

- 23 Na podporu své žaloby navrhovatelka vznesla tři žalobní důvody.
- 24 První žalobní důvod vycházel z nedostatku příslušnosti Komise k posouzení dotčených transakcí na základě článku 3 nařízení č. 4064/89. Soud tento důvod v bodě 109 napadeného rozsudku zamítl, protože „spojení ve smyslu čl. 3 odst. 1 nařízení č. 4064/89 může vzniknout i v případě několika formálně odlišných právních transakcí, jestliže jsou tyto transakce na sobě navzájem závislé tak, že by se jedny bez druhých neuskutečnily, a je-li jejich výsledkem svěřit jednomu nebo více podnikům přímou, či nepřímou hospodářskou kontrolu nad činností jednoho či více dalších podniků“.
- 25 Druhý žalobní důvod vycházel z nesprávného posouzení, jehož se Komise měla dopustit v rozporu s článkem 2 nařízení č. 4064/89, pokud se jedná o vytvoření dominantního postavení v důsledku spojení. Soud tento žalobní důvod zamítl jako neopodstatněný.
- 26 Třetí žalobní důvod vycházel z porušení článku 3 a čl. 8 odst. 2 téhož nařízení, jakož i zásady proporcionality. Ohledně tohoto žalobního důvodu Soud rozhodl:

„301. [...] je třeba konstatovat, že tvrzení žalobkyně opět vycházejí z nesprávného předpokladu, který Soud [...] odmítl. Existuje totiž jen jediné spojení,

uzavřené dne 9. srpna 1999 a tvořené první a druhou skupinou transakcí, které spadá do působnosti Komise podle nařízení č. 4064/89. Na rozdíl od toho, co tvrdí žalobkyně, proto první návrh závazků nemění spojení v tom smyslu, že již neexistuje.

[...]

304. Je nutné uvést, že žalobkyně neobjasnila, jak by mohl první návrh závazků [...] umožnit Komisi učinění závěru o slučitelnosti spojení, když je nesporné, že v rámci tohoto návrhu závazků by zůstalo beze změn dominantní postavení CVK vyplývající ze spojení uzavřeného dne 9. srpna 1999. I přes upuštění od společné kontroly nad CVK by totiž podnik v souladu s vymezením relevantního trhu především nadále držel nejméně [50 až 60]% relevantního trhu, aniž by mimoto vzrostly tržní podíly jeho hlavních soutěžitelů.
305. Na rozdíl od toho, co tvrdí žalobkyně, proto Komise nebyla povinna schválit první návrh závazků podle čl. 8 odst. 2 nařízení č. 4064/89, poněvadž tento návrh jí neumožňoval učinit závěr, že spojení ze dne 9. srpna 1999 nevytvoří dominantní postavení ve smyslu čl. 2 odst. 2 tohoto nařízení.

[...]

307. Aby tedy mohly být závazky účastníků Komise přijaty se zřetelem k vydání rozhodnutí na základě čl. 8 odst. 2 nařízení č. 4064/89, musejí být tyto závazky nejen úměrné problému hospodářské soutěže zjištěnému Komisí v jejím rozhodnutí, ale musejí jej též zcela vyřešit, přičemž první návrh závazků předložený oznamujícími stranami tohoto cíle v projednávané věci zjevně nedosáhl.“

27 Soud zamítl třetí žalobní důvod, a tedy i žalobu v plném rozsahu.

Ke kasačnímu opravnému prostředku

28 Navrhovatelka navrhuje, aby Soudní dvůr zrušil napadený rozsudek a případně vrátil věc Soudu a uložil Komisi náhradu nákladů řízení.

29 Komise navrhuje, aby byl opravný prostředek zamítnut a aby byla navrhovatelce uložena náhrada nákladů řízení.

30 Na podporu svých návrhových žádání navrhovatelka vznáší dva důvody kasačního opravného prostředku.

K prvnímu důvodu, vycházejícímu z nesprávného výkladu a uplatnění článků 1 a 2 a čl. 3 odst. 1 nařízení č. 4064/89

Argumentace účastnic řízení

- 31 Navrhovatelka tvrdí, že příslušnost Komise na základě nařízení č. 4064/89 není výhradně určená spojením, jak bylo oznámeno, ale skutečně uskutečněným spojením. Tento výklad platí, jestliže je spojení předmětem změn učiněných stranami po jeho oznámení, přičemž takové změny mohou vycházet z návrhů závazků. Okolnost, že spojení bylo uskutečněno před oznámením ve formě, v níž bylo oznámeno, je irelevantní.
- 32 Podle navrhovatelky nabylo spojení dotčené v projednávané věci význam pro celé Společenství až s uzavřením druhé skupiny transakcí, v rámci které spolu s Haniel převzala kontrolu nad CVK. Podle znění napadeného rozsudku Soud v jeho bodě 304 uznal, že první návrh závazků měl vést k upuštění od společné kontroly nad CVK ze strany oznamujících stran. Nezohlednil naopak skutečnost, že tento návrh by měl též za následek zánik oznámeného spojení a zbylo by pouze spojení bez významu pro celé Společenství.
- 33 V odpověď na tuto argumentaci Komise uvádí, že podle nařízení č. 4064/89 musí být její příslušnost ve vztahu ke spojení určena v okamžiku, kdy jí má být uvedené spojení oznámeno. Zdůrazňuje, že musí přijmout nebo vyloučit svoji příslušnost

nejpozději na konci prvního přezkumu oznámení, a dodává, že v zájmu řádné správy nelze význam pro celé Společenství v průběhu dalšího řízení neustále přezkoumávat.

- 34 Podle Komise navrhovatelka přehlíží fungování a povahu závazků, jež mohou strany učinit. Tyto závazky nemohou zbavit Komisi příslušnosti, kterou jí uděluje nařízení č. 4064/89, nýbrž mají za cíl umožnit jí výkon její pravomoci oznámené spojení za určitých podmínek povolit.

Závěry Soudního dvora

- 35 Jak tedy vyplývá z dvacátého devátého bodu odůvodnění a čl. 21 odst. 1 nařízení č. 4064/89, toto nařízení vychází ze zásady přesného rozdělení příslušnosti mezi vnitrostátní orgány a orgány Společenství v oblasti kontroly spojování podniků (rozsudky ze dne 25. září 2003, Schlüsselerlag J. S. Moser a další v. Komise, C-170/02 P, Recueil, s. I-9889, bod 32, a ze dne 22. června 2004, Portugalsko v. Komise, C-42/01, Sb. rozh. s. I-6079, bod 50).
- 36 Uvedené nařízení obsahuje rovněž ustanovení, mezi nimiž figuruje zejména čl. 10 odst. 1 a 2, jejichž cílem je z důvodů právní jistoty a v zájmu dotčených podniků omezit délku postupů vyšetřování spojování podniků, které přísluší Komisi (výše uvedené rozsudky Schlüsselerlag J. S. Moser a další v. Komise, bod 33, a Portugalsko v. Komise, bod 51).

- 37 Je třeba z toho vyvodit závěr, že zákonodárce Společenství zamýšlel vymezit jasné rozdělení zásahů vnitrostátních orgánů a orgánů Společenství a že si přál zajistit kontrolu spojování podniků ve lhůtách slučitelných zároveň s požadavky řádné správy a s požadavky obchodního života (výše uvedené rozsudky Schlüsselerlag J. S. Moser a další v. Komise, bod 34, a Portugalsko v. Komise, bod 53).
- 38 Obavy ohledně právní jistoty implikují to, že orgán příslušný k přezkumu daného spojení musí být identifikován předvídatelným způsobem. Proto zákonodárce Společenství v čl. 1 odst. 2 a 3 nařízení č. 4064/89 stanovil přesná a objektivní kritéria umožňující určit, zda spojení dosahuje hospodářské velikosti nezbytné pro dosažení „významu pro celé Společenství“, a tedy spadá pod výlučnou příslušnost Komise.
- 39 Požadavek rychlosti, který charakterizuje obecnou systematiku nařízení č. 4064/89 a který ukládá Komisi dodržovat přísné lhůty pro přijetí konečného rozhodnutí, přičemž při jejich nedodržení se spojení považuje za slučitelné se společným trhem, rovněž implikuje, že když Komise ve vztahu k danému spojení určí svoji příslušnost s ohledem na kritéria stanovená v čl. 1 odst. 2 a 3 a článku 5 uvedeného nařízení, nemůže být tato příslušnost stále zpochybňována nebo podřizována neustálým změnám.
- 40 Jak uvedla generální advokátka v bodě 48 svého stanoviska, je samozřejmé, že Komise nebude příslušná k přezkumu spojení, jestliže se zúčastněné podniky navrhovaného spojení zcela vzdají.

41 Jinak tomu však bude, když se oznamující strany omezí na navržení částečných změn návrhu. Takový návrh nemůže ve svém výsledku nutit Komisi znovu přezkoumat svou příslušnost, protože jinak by dotčeným podnikům bylo umožněno výrazně narušovat průběh řízení a účinnost kontroly zamýšlené zákonodárcem tím, že by Komise byla povinna neustále přezkoumávat svoji příslušnost na úkor přezkumu věci samé.

42 Tento výklad je posílen zněním čl. 8 odst. 2 druhého pododstavce nařízení č. 4064/89, jež stanoví, že „Komise může ke svému rozhodnutí připojit podmínky a povinnosti s cílem zajistit, aby dotčené podniky splnily závazky učiněné vůči Komisi za účelem zajištění slučitelnosti daného spojení se společným trhem“. Jak uvedla generální advokátka v bodě 52 svého stanoviska, znění tohoto ustanovení objasňuje, že závazky navrhované či přijaté podniky jsou skutečnostmi, jež Komise musí zohlednit v rámci přezkumu věci samé, tedy přezkumu slučitelnosti, či neslučitelnosti spojení se společným trhem, avšak tyto závazky na druhou stranu nemohou Komisi zbavit její příslušnosti, neboť ta byla přezkoumána v první fázi řízení.

43 Z toho vyplývá, že příslušnost Komise k přezkumu spojení musí být pro celé řízení stanovena k určitému datu. S ohledem na význam povinnosti oznámení v systému kontroly zavedeném zákonodárcem Společenství, musí být uvedené datum nezbytně úzce spojeno s oznámením.

- 44 V rámci tohoto kasačního opravného prostředku navrhovatelka nezpochybňuje analýzu Komise potvrzenou napadeným rozsudkem, podle které je třeba konstatovat existenci jediného spojení tvořeného první a druhou skupinou transakcí. Nezpochybňuje ani to, že jak ke dni uzavření obou skupin transakcí, tak ke dni oznámení provedeného na žádost Komise, mělo toto spojení význam pro celé Společenství. V důsledku toho, aniž je třeba rozhodovat o otázce, zda je datem, ke kterému má být určena příslušnost Komise, datum, k němuž vznikla povinnost oznámení, či datum, k němuž mělo být oznámení provedeno, anebo datum, k němuž skutečně bylo provedeno, není zpochybněno, že Komise je v projednávané věci příslušná k přezkumu dotčeného spojení.
- 45 Ohledně otázky, zda, jak tvrdí navrhovatelka, mohl mít první návrh závazků, jež předložila spolu s Haniel, dopad na takto získanou příslušnost, je třeba především připomenout, že v projednávané věci již bylo spojení uskutečněno. Je tedy třeba uvést, že jak vyplývá z konstatování Soudu v bodě 295 napadeného rozsudku, jež nebyla navrhovatelkou zpochybněna, tento návrh se týkal odstoupení od smlouvy o spolupráci uzavřené mezi navrhovatelkou a Haniel, převedení na nezávislý třetí subjekt jejich účastnických podílů ve třech členských podnicích CVK, tedy upuštění od druhé skupiny transakcí. Uvedený návrh však stanovil zachování smlouvy o společném postupu a změn statutu CVK, cílů první skupiny transakcí. Z toho vyplývá, že ve vztahu ke spojení, jehož se týkalo kontrolní řízení zahájené Komisí, představoval dotčený projekt dílčí opatření.
- 46 Soud tedy neprovedl nesprávné právní posouzení, když v bodě 301 napadeného rozsudku konstatoval, že první návrh závazků učiněný navrhovatelkou a Haniel neměnil spojení tak, že by již přestalo existovat.

- 47 Soud neprovedl nesprávné právní posouzení ani tehdy, když v bodech 305 a 306 téhož rozsudku rozhodl, že při výkonu takto získané příslušnosti mohla mít Komise za to, že tento první návrh závazků nebyl dostačující k vyřešení problému, který Komise zjistila v oblasti hospodářské soutěže.
- 48 První důvod kasačního opravného prostředku tedy musí být zamítnut jako neopodstatněný.

K druhému důvodu, vycházejícímu z nesprávného výkladu a uplatnění čl. 8 odst. 2 nařízení č. 4064/89, jakož i zásady proporcionality

Argumentace účastnic řízení

- 49 Navrhovatelka uvádí, že tím, že měla za to, že první návrh závazků byl nedostačující, Komise nezohlednila skutečnost, že uvedené závazky omezily transakce na úroveň spojení bez významu pro celé Společenství, které již nespadlo do její příslušnosti. Dodává, že tím, že rozhodl, že Komise nebyla povinna přijmout první návrh závazků, Soud porušil zásadu proporcionality. Nadto vytýká Soudu, že nevysvětlil, jak mohla Komise dospět k diametrálně odlišnému závěru ohledně protisoutěžních účinků první skupiny transakcí ve srovnání s nizozemským orgánem pro hospodářskou soutěž, NMa.

- 50 Podle Komise je podstatou těchto argumentů pouze nová formulace argumentů předložených na podporu prvního důvodu. Tento orgán popírá, že by jednala nepřiměřeně, a tvrdí, že bez upřesnění je argument týkající se rozdílů v posouzení mezi ní a NMa nepřijatelný.

Závěry Soudního dvora

- 51 Zprvė ohledně argumentu vycházejícího z nepřislušnosti Komise je třeba konstatovat, že jde o opakování argumentace uvedené v rámci prvního důvodu kasačního opravného prostředku. Podobně jako ten tedy musí být zamítnut jako neopodstatněný.
- 52 Zadruhé ohledně údajného porušení zásady proporcionality je třeba uznat, že rozhodnutí přijatá Komisí v řízeních o kontrole spojování podniků musejí dodržovat požadavky zásady proporcionality, která je obecnou zásadou práva Společenství (viz zejména rozsudek ze dne 12. prosince 2006, Německo v. Parlament a Rada, C-380/03, Sb. rozh. s. I-11573, bod 144).
- 53 Je však třeba připomenout, že hmotněprávní pravidla nařízení č. 4064/89, a zejména jeho článek 2, svěřují Komisi především pro účely posouzení hospodářské povahy, určitou diskreční pravomoc, a proto soud Společenství musí provádět přezkum výkonu takové pravomoci, která má pro vymezení pravidel v oblasti spojování

podniků zásadní význam, s přihlédnutím k prostoru pro uvážení, který je předpokládán normami hospodářské povahy, jež jsou součástí režimu spojování podniků (rozsudky ze dne 31. března 1998, Francie a další v. Komise, C-68/94 a C-30/95, Recueil, s. I-1375, body 223 a 224, jakož i ze dne 15. února 2005, Komise v. Tetra Laval, C-12/03 P, Sb. rozh. s. I-987, bod 38).

- 54 Konkrétně, jak uvedla generální advokátka v bodě 73 svého stanoviska, a na rozdíl od toho, co tvrdí navrhovatelka, přezkum přiměřenosti podmínek nebo povinností, jež Komise může podle čl. 8 odst. 2 nařízení č. 4064/89 uložit účastníkům spojení, nespočívá v ověření, zda má spojení po jejich splnění i nadále význam pro celé Společenství, ale v ověření, že jsou uvedené podmínky a povinnosti přiměřené zjištěnému problému v oblasti hospodářské soutěže a umožňují jej zcela vyřešit.
- 55 Soud tedy neprovedl nesprávné právní posouzení, když v bodech 304 a 305 napadeného rozsudku rozhodl, že Komise nebyla povinna přijmout první návrh závazků, jestliže má za to, že jsou nedostačující k vyřešení Komisí zjištěného problému v oblasti hospodářské soutěže.
- 56 Zatřetí ohledně rozdílu mezi posouzením údajně totožné situace, provedeným NMa na jedné straně a Komisí na druhé straně, je třeba především uvést, že s ohledem na přesné rozdělení příslušností, na němž spočívá nařízení č. 4064/89, rozhodnutí vnitrostátních orgánů nejsou v řízeních o kontrole spojování podniků pro Komisi závazná.

- 57 Dále je třeba připomenout, že NMa a Komise ve svých příslušných oblastech působnosti rozhodovaly na základě odlišných kritérií. Zatímco NMa analyzovala první skupinu transakcí s ohledem na situaci na vnitrostátním trhu, Komise hodnotila její slučitelnost se společným trhem. Proto, pokud byl Soud příslušný v mezích připomenutých v bodě 53 tohoto rozsudku k přezkumu posouzení provedeného Komisí, nemusel vysvětlovat, jak Komise dospěla k výsledku odlišnému od výsledku NMa.
- 58 Z výše uvedených úvah vyplývá, že druhý důvod kasačního opravného prostředku musí být rovněž zamítnut jako neopodstatněný.
- 59 Z toho vyplývá, že kasační opravný prostředek musí být zamítnut v plném rozsahu.

K nákladům řízení

- 60 Podle čl. 69 odst. 2 jednacího řádu, jenž se na řízení o kasačním opravném prostředku použije na základě článku 118 téhož jednacího řádu, se účastník řízení, který neměl úspěch ve věci, uloží náhrada nákladů řízení, pokud to účastník řízení, který měl ve věci úspěch, požadoval. Vzhledem k tomu, že Komise požadovala náhradu nákladů řízení a navrhovatelka neměla ve věci úspěch, je důvodné posledně uvedené uložit náhradu nákladů řízení.

Z těchto důvodů Soudní dvůr (první senát) rozhodl takto:

- 1) Kasační opravný prostředek se zamítá.**

- 2) Cementbouw Handel & Industrie BV se ukládá náhrada nákladů řízení.**

Podpisy.